Un record a en Joan Brossa, polifacètic Barceloní que avui fa deu anys va passar al mes enllà. Des-de aquí vull reflectir un petit homenatge a aquest gran Barcelonauta de cap a peus, i mai mes bé dit, doncs en Brossa coneixia molt la nostra ciutat, tal i com ha de ser: A PEU!.Aquest es un fragment d'un article aparegut a L'Avui, ja fa un temps, i que vaig guardar-me en memòria. Quan el vaig llegir em vaig sentir molt identificat amb ell.El pedestal són les sabates: Les sabates van ser sempre un dels objectes predilectes dels seus poemes objecte. Brossa canviava poc de sabates i de model, que repetia any rere any de les prestatgeries de Can Segarra, sabateria a la qual servava tota la seva fidelitat. Joan Brossa era el poeta del "me'n vaig a peu", que travessava tot Barcelona per seguir les reunions i compromisos amb els seus amics o per anar al seu estudi del carrer Balmes. Durant anys no va fer servir cap mena de transport públic, ja que a penes duia mai diners a la butxaca. O el duien els seus amics en cotxe o anava a peu, fins que Teresa Pàmies li aconsellà una targeta d'autobús per a jubilats que va acabar per convèncer-lo, i aleshores agafava el 31 des de Gal·la Placídia fins al carrer Gènova, que va ser el seu primer itinerari en bus, ja a mitjan anys 80. (...) escrit per per Pilar Parcerisas a l'Avui el Dijous, 25 de gener del 2007.Article sencer:http://paper.avui.cat/article/imprimir.php?imp=true&id_sec=468&id_art=45128Cruïlla del passeig de Gràcia amb la Gran Via de les Corts Catalanes

**Leer más:** Barcelona Antiga - LLocs, Costums  i Tradicions